

Unitat cívica, força transformadora

Ferran García Sevilla m'envia una de les seves darreres creacions, sempre originals, profundes i magnífiques. Sobre fons vermell, dins d'un marc groc, hi ha un requadre blanc amb una frase breu en cinc línies: LA SEVA / LEGALITAT / GARANTEIX / LA NOSTRA / SUBMISSIÓ.

Té raó. Però de nosaltres depèn que això canviï i quedi com una clau interpretativa del passat. Les grans batalles populars s'han dirimit, habitualment, contra legalitats injustes, il·legítimes, imposades. Avui, la "seva" legalitat ja no ha de garantir res a una Catalunya majoritàriament mobilitzada al voltant d'un objectiu de transparència democràtica i llibertat. La submissió, l'acceptació del sotmetiment per simple conformisme, per inèrcia o per la por, s'ha acabat. En democràcia, la submissió no hi cap. La democràcia admet el diàleg, l'argumentació, el joc de majories i minories, la discrepància, la denúncia, la confrontació ajustada a regles acordades... El receptacle de la política democràtica és molt gran. I encara l'hauem de flexibilitzar més perquè contingui les més diverses formes de participació popular tradicionalment excloses. Però la submissió –la de ningú– no hi ha de cabre més. Avui, Onze de Setembre, ho expressarem amb una contundència que perdurará en la consciència col·lectiva del país. Democràcia contra despotisme.

Les grans mobilitzacions pel dret a decidir han combinat la declaració il·lusionada i festiva amb un aire de revolta popular tranquil·la, conscient

i endreçada. La gran participació i l'assumpció del repte organitzatiu que suposava cada convocatòria han fet de metàfora de la capacitat col·lectiva d'assolir els objectius polític proposats. Avui, però, l'expressió de voluntats ja ha de donar pas a la determinació de l'exercici democràtic. Avui passem definitivament a convertir les afirmacions en fets, en capacitat d'intervenció política.

El procés sencer català cap a la sobirania conté cicles singulars que, servint la causa de l'emancipació, prenen cadascun un sentit especial. Són moments d'un desplaçament social del poder des d'uns nuclis dirigits molt minoritaris –que han controlat les principals plataformes d'influència social– cap a sectors molt més amplis, transversals i diversos. Al final del procés de canvi la societat catalana s'haurà democratitzat i reequi-

JOAN M. TRESSERRAS

COMUNICÒLEG, UAB

CONSULTEU
MÉS ARTICLES A
www.ara.cat

librat substancialment, completant una transformació ben complexa en un període relativament breu. I la raó principal de l'èxit, i de la brevetat del procés, haurà estat la vinculació permanent de la reivindicació de la sobirania amb la defensa de d'un model més just de relacions socials i d'accés al benestar.

Avui culmina un d'aquests cicles. Farem evident al carrer, altra vegada, una aspiració majoritària que no ha disposat, fins ara, de millors instruments democràtics per fer-se sentir. Avui fem la darrera gran exhibició ciutadana dient que volem votar sobre el nostre futur. Ho hem dit de totes les maneres, amb tots els escrúpols. Defensem la democràcia contra qui ens la nega: l'Estat i la seva legalitat.

Però avui també encetem una etapa que ens exigeix un permanent es-

tat d'alerta, un compromís de disponibilitat i de mobilització continuada. Fins al 9 de novembre hem de ser una xarxa vigilant, en connexió permanent. Per fer un seguiment minuciós de l'actualitat política i evitar que l'objectiu democràtic del 9-N ens pugui ser escamotejat.

La mateixa ciutadania que va posar en marxa el procés, i n'ha estat la principal protagonista, es disposa a vetllar perquè ningú no especuli amb la seva conquesta fonamental: l'exercici democràtic com a subjecte sobirà. L'Estat vol obstruir el 9-N per qualsevol mitjà. S'ha infiltrat, ha amenaçat, ha difamat, ha mentit. Pressiona diplomàticament. Impulsa la intoxicació informativa. Procura atiar tensions i distorsionar la imatge del moviment cívica. Esgrimirà, encara més, una legalitat a mida i el pronunciament d'un tribunal deslegítimat. Per això, si s'oposen a la democràcia, l'Estat i els seus aparells hauran de ser desobeïts. Per dignitat. Ja és el moment. El 9-N s'haurà de fer amb les màximes garanties democràtiques; efectivament. Però el 9-N s'ha de votar. No deixem que alguns converteixin l'empara legal en l'excusa per impedir la votació. Al capdavant, pels comportaments mostrats fins ara, ofereix més garanties democràtiques el moviment cívica català que no pas la truculència de l'Estat.

Onze de Setembre. 300 anys després. Si som molts i avancem decidits, potser al vespre, a l'estudi, García Sevilla podrà escriure: LA NOSTRA FERMESA DEMOCRÀTICA GARANTEIX LA INEFICÀCIA DE LA SEVA COERCIO.

El receptacle de la política democràtica és molt gran. Però la submissió –la de ningú– no hi ha de cabre més

LAMARTARILE

Avui encetem una etapa que ens exigeix un permanent estat d'alerta i de mobilització per assegurar el 9-N